

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 19C/63/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213206792
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Fakanová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2017:1213206792.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave, pred sudkyňou JUDr. Katarínou Fakanovou, vo veci sporových strán žalobcu: O. Q., L.. XX.XX.XXXX, J. Š. XX, Nitra, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou STOKLASOVÁ & STOKLASOVÁ, s.r.o., Farská 25, Nitra, proti žalovanému Slovenská republika - Slovenská správa ciest, so sídlom Miletičova 19, Bratislava, IČO 003 328, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 27.493,24 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu 27,493,24 € s úrokmi z omeškania:

- 9% ročne zo sumy 13.746,62 € od 12.03.2012 do zaplataenia
- 8,75% ročne zo sumy 12.240,14 € od 01.02.2013 do zaplataenia
- 5,75% ročne zo sumy 1.506,48 € od 12.03.2013 do zaplataenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100%, ktoré budú vyčíslené samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajší súd dňa 12.3.2013 sa domáhal žalobca vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplataenie sumy 27.493,24 € titulom vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo tým, že užíva jeho majetok. Žalobca ako prostriedok procesného útoku použil skutkové tvrdenia, že je od roku 2007 v celosti vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území X., obec L., zapísaných na LV č. XXXX a to pozemku registra C, parc. č. XXXX/X - orná pôda o výmere XX XXX C., pozemku registra E, parc. č. XXXX/X - orná pôda o výmere 1.XXX C.. Tiež uviedol, že na časti uvedených nehnuteľností je postavená cesta W. L. K., časť L. X. - Š., ktorá je vo vlastníctve štátu a v správe Slovenskej správy ciest. Časť nehnuteľností, ktoré sú vo vlastníctve žalobcu je užívaná žalovaným vo výmere 1.737 m². Na týchto zabratých pozemkoch nie je zriadené zákonné, ani vecné bremeno v prospech žalovaného a žalovaný nemá uzatvorenú so žalobcom ani nájomnú zmluvu, pozemky užíva bez právneho dôvodu. Od roku 2007, od kúpy pozemkov sa snažil vyriešiť danú situáciu so žalovaným, ale k uzavretiu kúpnej, resp. nájomnej zmluvy neprišlo a žalovaný ani žiadnu náhradu za ich užívanie žalobcovi neuhradil. Žiadal zaviazat' žalovaného na zaplataenie bezdôvodného obohatenia, výšku ktorého si vyčíslił podľa znaleckého posudku znalca W.. G. C., č. XXX/XXXX, zo dňa XX.XX.XXXX, podľa ktorého je hodnota nájmu 7,914 €/m² za rok. Pri výmere 1.737 m² bezdôvodné obohatenie predstavuje za obdobie od 12.03.2011 do 12.03.2013 žalovanú sumu. Súčasne žiadal zaviazat' žalovaného na náhradu trov konania.

2. Žalovaný ako prostriedok procesnej obrany použil skutkové tvrdenia popierajúce tvrdenia žalobcu, k veci uviedol, že je majetkovým správcom majetku štátu - Q. W. v katastrálnom území X.. V rámci realizácie predmetu činnosti žalovaný vyporiadava majetkovo-právne pozemky, ktoré boli v

minulosti zastavané cestami I. triedy a v čase realizácie výstavby neboli majetkovo-právne vyporiadané. Tiež uviedol, že v roku 2006 dal odporca vypracovať geometrický plán č. XX/XXXX na určenie vlastníckych práv k nehnuteľnostiam parc. č. XXXX/X-XX, zastavaných cestou W. K. - L. a v minulosti nevyporiadaných. Jedným z pôvodných vlastníkov dotknutých pozemkov bol B. J., bytom D. XX/E, Hlohovec, ktorému žalovaný dňa 06.11.2006 zaslal návrh kúpnej zmluvy, predmetom ktorej bol výkup časti pozemkov zapísaných na LV č. XXXX - parcely KN-C parc. č. XXXX/X o výmere XXXX C. a pozemku KN-E parc. č. XXXX/X o výmere XXX m². Kúpna cena vykupovaných nehnuteľností bola stanovená znaleckým posudkom č. XXX/XXXX na sumu 233,28 Sk/m², spolu na sumu 405 207,- Sk (13 450,41 €). B. J. vtedy listom zo dňa 22.11.2006 žalovanému oznámil, že jeho zmluvná voľnosť je obmedzená, nakoľko uzatvoril so žalobcom zmluvu o budúcej kúpnej zmluve a odporučil žalovanému obrátiť sa na žalobcu s tým, že jeho možnosť podpísať kúpnu zmluvu závisí od stanoviska žalobcu k zamýšľanému prevodu. Žalovaný preto listom zo dňa 15.12.2006 požiadal žalobcu o stanovisko k uzavretiu kúpnej zmluvy s B. J., v odpovedi zo dňa 15.01.2007 bolo žalovanému oznámené, že kúpa pozemkov od p. J. značne pokročila a na účelom komplexného riešenia dopravnej situácie v danej lokalite bolo navrhnuté osobné stretnutie. V roku 2010 žalovaný zabezpečoval vypracovanie projektovej dokumentácie pre pripravovanú stavbu „Q. W. K. - O. Q.“, súčasťou ktorej je aj geometrický plán, ktorým sa stanovil rozsah záberu pozemkov pre pripravovanú stavbu, v tomto prípade geometrický plán riešil záber pozemkov už zastavaných cestou, ako aj zábery pozemkov pod plánovaným rozšírením cesty. V dobe od 26.04.2010 do 05.06.2013 žalobca žiadal vysporiadanie pozemkov zastavaných existujúcou cestou za cenu stanovenú znaleckým posudkom č. XXX/XXXX vypracovaným znalcom W. G. C., ktorý stanovil cenu na sumu 88,74 €/m², vysporiadanie pozemkov za uvedenú cenu nebolo akceptované. Tiež uviedol, že pozemky nevyporiadané sa vysporiadávajú postupne podľa finančných prostriedkov, ktoré sú žalovanému ročne pridelované zo štátneho rozpočtu formou kúpnych zmlúv. Žalobca zaslal žalovanému dňa 26.03.2013 návrh kúpnej zmluvy č. XXX/XXXX/XXXX a č. XXX/XXXX/XXXX na majetkovoprávne vysporiadanie pozemkov pre stavbu „Q. W. L. - K.“, predmetom ktorej bol prevod pozemkov pod existujúcou cestou aj pod pripravovaným rozšírením cesty, kúpna cena bola stanovená na sumu 15,49 € za m² znaleckým posudkom č. XX/XXXX, vyhotoveným znalcom W. N. Y.. Žalobca nesúhlasil s kúpnu cenou a požadoval 88,74 € za m². Vo svojom vyjadrení k veci ďalej uviedol, že pokiaľ žalobca týmto návrhom žiada náhradu za užívanie pozemkov, ktoré má žalovaný užívať bez právneho dôvodu, čím sa bezdôvodne obohacuje a túto náhradu počíta ako nájomné, s týmto nesúhlasí a odmieta ho. Má za to, že nie je naplnený ani jeden z dôvodov znenia ustanovenia § 451 Občianskeho zákonníka, predpokladom ktorého je že žalovaný získa hodnotu alebo plnenie, na ktoré nemá právny nárok. Žalovaný ako správca majetku štátu - ciest 1. triedy nemôže získať majetkový prospech už z dôvodov uvedených v § 2 ods. 2 Zákona č. 278/1993 Zb. o správe majetku štátu, podľa ktorého správca nemôže nadobúdať majetok do svojho vlastníctva. Pri svojej činnosti nikdy nezískal žiadnu hodnotu alebo plnenie ako majetkový prospech, pretože pozemky neužíva ani nepoberá z užívania úžitky, ako užívanie definuje občiansky zákonník. Pozemky sa užívajú akú súčasť cesty 1. triedy a nemôžu byť užívané na iné účely, len ako cesta. Žalovaný nie je vlastníkom, je len správcom komunikácií 1. triedy, ktoré podľa § 3d Zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách sú majetkom štátu. Podľa projektovej dokumentácie z roku 1969, bola štátna cesta W. L. - K. opravovaná a rozširovaná a potom sa táto cesta aj naďalej upravovala do podoby akú ma dnes a pritom došlo k zabratiu pozemkov nielen tých, ktorých je vlastníkom v súčasnosti žalobca, ale aj iných vlastníkov. Po roku 1969 sa ešte nevyžadoval súhlas vlastníka na zásahy do pozemkov pre rozširovanie ciest. Povinnosť vykonávať správu ciest 1. triedy vyplýva žalovanému z § 3d ods. 5, písm. b/ Cestného zákona a § 21 zákona o rozpočtových pravidlách. Na základe týchto skutočností má žalovaný za to, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal, v čom malo zo strany odporcu dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, teda na základe čoho sa mal bezdôvodne obohatiť. Žiadal návrh ako nedôvodný v celom rozsahu zamietnuť. Náhradu trov konania si neuplatnil.

3. Súd vo veci dňa 14.11.2013 pod č. k. 19C/63/2013-206 vyniesol rozsudok, ktorým žalobu zamietol a nepriznal žalovanému náhradu trov konania. Voči rozsudku podal včas prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalobca, odvolací Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 4Co/179/2014-235, dňa 30.09.2016 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Vo svojom rozhodnutí vyslovil právny názor, že súdna prax pri rozhodovaní v obdobných veciach má na zreteli komplexnosť a neoddeliteľnosť pozemkov vo vlastníctve žalobcu so spoločným využitím na jeden účel a teda za daného stavu nevyužitelnosť pre žalobcu v rámci nemožnosti nakladania s nimi. V zmysle súdnej praxe dochádza k vzniku bezdôvodného obohatenia u žalovaného na úkor žalobcu spočívajúceho v získaní majetkovej hodnoty subjektom pozemky užívajúcim bez poskytnutia náhrady,

pretože majetkovú hodnotu nezískava len ten, komu sa zvýšili aktíva, alebo znížili pasíva, ale aj ten, komu sa neznížili aktíva, hoci by sa inak, ak by existoval právny titul na plnenie, majetkový stav zmenšil, pretože za prijímané plnenie (užívanie pozemkov) by musel poskytovať náhradu. Keďže príjemca takéhoto plnenia, t. j. umožnenia užívania pozemkov nemôže takéto plnenia vrátiť, je povinný nahradiť bezdôvodné obohatenie vo forme peňažnej náhrady podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca nemôže s pozemkom nakladať spôsobom vlastníctvu veci podľa zákona prislúchajúcim z dôvodu cesty na ňom, keď vlastník je podľa § 123 Občianskeho zákonníka v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním. Vlastnícke právo ako právo výsostné zaručuje vlastníkovi veci všeobecné, priame panstvo nad vecou, lebo dáva vlastníkovi moc, aby podľa vlastnej vôle s vecou nakladal. Ide o právo absolútne, pôsobiace proti všetkým a zodpovedá mu povinnosť všetkých ostatných nerušiť vlastníka vo výkone svojho vlastníckeho práva k veci.

4. Súd sa opätovne oboznámil s dôkazmi vykonanými v konaní a to výsluchom žalobcu, výpisom z LV č. XXXX, výzvou na vysporiadanie pozemkov zo dňa 04.05.2012, stanoviskom odporcu k majetkovoprávnemu vysporiadaniu pozemkov zo dňa 11.08.2010, vyčíslením náhrady za užívanie pozemkov pod cestou zo dňa 05.02.2013, znaleckým posudkom č. XXX/XXXX, žiadosťou o súhlasné stanovisko s odpredajom pozemkov zo dňa 15.12.2006, geometrickým plánom a výkazom výmer, zriaďovacou listinou žalovaného, návrhom kúpnej zmluvy zo dňa XX.XXX.XXXX, vyjadrením p. J.Č. k návrhu kúpnej zmluvy, stanovisko spoločnosti T.-Q. k odpredaju časti parciel pod štátnou cestou, korešpondenciu predchádzajúcou vypracovaniu návrhu kúpnej zmluvy, návrhom kúpnej zmluvy zo dňa 22.03.2013, kúpnu zmluvou ktorou navrhovateľ nadobudol do vlastníctva pozemky, znaleckým posudkom č. XX/XXXX, znaleckým posudkom č. XX/XXXX, stanoviskom k funkčnému využitiu pozemkov zo dňa 19.10.2011, snímkou z katastrálnej mapy, fotokópiou územného plánu mesta Nitra, inzerátmi z realitných kancelárií o hodnote pozemkov v uvedenej lokalite určených na predaj, rešeršou internetovej stránky realitnej kancelárie, výzvou na podnet na preskúmanie metodiky a správnosti pri vyhotovení znaleckých posudkov z 02.09.2013, podnetom na výkon dohľadu z 27.09.2013, kúpnu zmluvou medzi predávajúcim B. J. a kupujúcim O. Q., návrhom na vklad do katastra - zrýchlený vklad, pričom zistil tento stav vo veci:

5. Z výpovede žalobcu súd zistil, že pozemky parcely č. XXXX/X a XXXX/X v k. ú. X. kupoval zhruba v roku 2007, išlo o veľké výmery pozemkov, z ktorých len čiastočne pod cestu zasahovali výmery 1164 m² a 573 m² čo je menej ako 2,5% z celkového objemu pozemkov. Predávajúci to predával ako celok. V čase keď kupoval pozemky vedel od predávajúceho, že na pozemkoch je zriadená cesta. Pozemky kupoval ako dlhodobú investíciu, lebo podľa územného plánu tam mala byť výstavba a vybavenosť do výšky 6 podlaží. Pozemky kupoval na seba ako občan, neskôr ich vložil do svojej firmy, na ktorú má živnosť. V rámci tejto živnosti okrem podnikania s kožušinami a kožou má živnostenské oprávnenie na realitnú činnosť od roku 1996. Čo sa týka nadobudnutia resp. odpredaja zastavaných pozemkov odporcovi prebiehali medzi nimi rokovania, avšak nikdy sa nevedeli ustáliť na zodpovedajúcej kúpnej cene za m² pozemku. Z výpisu z LV č. XXXX Správy katastra nehnuteľností pre okres L., katastrálne územie X. súd zistil, že žalovaný je okrem iných parciel výlučným vlastníkom parc. č. XXXX/X - orná pôda vo výmere XXXXX m² a parc. č. XXXX/X - orná pôda o výmere XXXX m². Z kúpnej zmluvy uzavretej dňa 02.04.2007 súd zistil, že žalobca touto kúpnu zmluvou nadobudol do vlastníctva od predávajúceho B. J. nehnuteľnosti v kat. území X., obec L., okrem ďalších parciel aj parc. č. XXXX/X - orná pôda o výmere XXXXX m² a parc. č. XXXX/X - orná pôda o výmere XXXX m². Z projektovej dokumentácie, výkazov výmer a technickej správy zo dňa 15.03.1969 súd zistil, že štátna cesta W. L. - K. už bola vybudovaná a bola na nej v roku 1968 plánová jej oprava v rozsahu vyspravenia výtlkov, vyčistenia a prehĺbenia priekop v potrebných miestach. Čo sa týka námietky pasívnej legitimácie žalovaného poukázal na rozhodnutie NS SR č. 3SŽP/52/2009, v ktorom k objasneniu pojmu vlastníka pozemku poukazuje na § 39 ods. 2 stavebného zákona, kde sa objasňuje, že pod pojmom vlastníka pozemku je možno rozumieť aj správcu pozemku vo vlastníctve štátu, preto má za to, že žalovaný je v tomto konaní vecne pasívne legitimovaným subjektom. K vydaniu bezdôvodného za pozemky vo výmere XXXX m² uviedol, že sa snažil zistiť na internetovej stránke žalovaného pri zverejnených kúpnych zmluvách za akú cenu sa vykupujú pozemky na výstavbu cesty a zistil, že napr. pozemky v k.ú. G. boli vykúpené za XXX,XX € za m² a v k.ú. G. za XX,XX € za m². Založil ako dôkaz do súdneho spisu aj kúpnej zmluvy, ktoré sa tohto obchodu týkali. S poukazom na vyslovený právny názor odvolacieho súdu má za to, že vo danom prípade sa má aplikovať judikatúra z roku 2008 - 2009, súdna prax v obdobných veciach dospela k záverom, na základe ktorých bolo žalobám o vydanie bezdôvodného obohatenia vyhovené

(rozhodnutia KS Prešov 7Co/19/2013 z 23.05.2013, 3Co7/2014 z 02.04.2014, ako aj rozhodnutie NS SR 4Cdo/52/2009 a rovnako aj Ústavný súd túto problematiku riešil pod sp. zn. III.US 237/2009), ktoré možno analogicky aplikovať v tomto konkrétnom spore.

6. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenia vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov

7. Podľa § 454 Občianskeho zákonníka bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

8. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

9. Podľa ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

10. Podľa ust. § 1 ods. 2 Zákona č. 135/1961 Zb. v znení neskorších predpisov, pozemné komunikácie sa rozdeľujú podľa dopravného významu, určenia a technického vybavenia na diaľnice, cesty, miestne komunikácie, účelové komunikácie.

11. Z vykonaného dokazovania mal súd nepochybne preukázané, že žalobca nadobudol do svojho vlastníctva v roku 2007 nehnuteľnosti v katastrálnom území X., obec L., zapísaných na v LV č. XXXX „C“ KN parc. č. XXXX/X ornej pôdy o výmere XXXXX m² a „E“ KN parc. č. XXXX trvalých trávnych porastov o výmere XXX m², parc. č. XXXX/X ornej pôdy o výmere XXXX m², parc. č. XXXX/X ornej pôdy o výmere XXX m² a parc. č. XXXX/X ornej pôdy o výmere X.XXX m². Na pozemkoch parc. č. XXXX/X a XXXX/X je sčasti vybudovaná cesta W., plocha zabratých pozemkov je vo výmere X.XXX m². Súd z vyjadrenia žalovaného mal nesporné, že žalovaný investuje finančné prostriedky do údržby tejto nehnuteľnosti. Pozemky boli zastavané pred rokom 1968. Žalovaný však v tejto časti svojej procesnej obrany neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal súdu pôvodné dôkazy týkajúce sa výstavby pozemnej komunikácie od ktorej žiadal určiť začatie plynutia lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia. Listinné dôkazy a to technická správa z 15.12.1968 a výkaz výmer z 15.03.1969, vzorový priečny rez štátnej cesty W. L. - K. legálnosť stavby nepreukazujú. Súd sa stotožnil s argumentáciou odvolacieho súdu vyslovenou v uznesení, ktorým zrušil prvostupňové rozhodnutie, ako aj s argumentáciou NS SR v rozsudku Cdo 52/2009, ktorý sa zaoberal náhradou za užívanie pozemkov verejnosťou, pričom zdôvodnil aký je obsah užívania cudzieho pozemku subjektom verejného práva, ktorý plní svoje verejné funkcie a povinnosti, vyplývajúce v danom prípade z ustanovenia § 3d Zákona č. 135/1961 Zb.. NS SR tiež konštatoval, že ak takýto pozemok nebol vo verejnom záujme vykúpený alebo vyvlastnený a nebol preukázaný súhlas vlastníka pozemku, prislúcha pri faktickom obmedzení vlastníckeho práva vlastníkovi náhrada, pretože užívanie cudzieho majetku bez právneho dôvodu je spojené s povinnosťou vydať bezdôvodné obohatenie podľa § 451 Občianskeho zákonníka. Obmedzenie vlastníckeho práva jednotlivca vo verejnom záujme zakladá právo na náhradu, pretože je rozumné a spravodlivé, aby jednotlivcovi bolo obmedzenie kompenzované tým subjektom, v prospech ktorého k obmedzeniu dochádza (t.j. spoločnosťou cez štát, obec, atď.). Nemožno spravodlivo požadovať, aby „náklady“ spoločnosti niesol len jednotlivec, ktorého právna (vlastnícka) sféra je obmedzovaná. Aj ústavný súd ČR v Náleze II.ÚS 325/2000 konštatoval, že ak vlastníka pozemnej komunikácie postaví túto na cudzom pozemku bez súhlasu jeho vlastníka, ide o stavbu zriadenú neoprávnene a štátu užívaním tohto pozemku (bez právneho dôvodu) vzniká majetkový prospech a záväzok z bezdôvodného obohatenia. Nepriamo týmto argumentáciám prisvedčuje aj to, že Zákonom č. 368/2013 Z. z., účinným od 01.12.2013 bol novelizovaný cestný zákon a touto novelou bola stanovená možnosť vyvlastnenia pozemkov pod jestvujúcimi cestami (ak nedôjde k ich výkupu). Ak by štát mohol bezplatne takéto pozemky užívať, bolo by určite mrhaním verejných financií (a peňazí daňových poplatníkov), aby tieto boli použité na výkup alebo vyvlastnenie takýchto pozemkov. V konaní bolo tiež preukázané, že žalobca sa výkupu svojich pozemkov pod cestou nikdy nebránil, avšak za primeranú cenu. Žalovaný už v r. 2006 (a aj v súčasnosti) deklaruje záujem o kúpu pozemkov, avšak za cenu mnohonásobne nižšiu, akú je žalobca ochotný akceptovať a považovať za cenu primeranú (§ 2 Vyhlášky č. 492/2004 Z.z.). S poukazom

na vyššie uvedené, zistený skutkový stav a zákonné ustanovenia dospel súd k záveru, že žalobca sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia za obdobie od 12.03.2011 do 12.03.2013, za obdobie nepremičnané, uplatnená suma je vyčíslená znaleckým posudkom ktorý súd v tomto smere akceptoval a priznal žalobcovi sumu vyčíslenú podľa znaleckého posudku znalca W. G. C., č. XXX/XXXX, zo dňa XX.XX.XXXX, podľa ktorého je hodnota nájmu 7,914 €/m² za rok. Pri výmere zabratej plochy pozemkov vo výmere 1.737 m² bezdôvodné obohatenie predstavuje za obdobie od 12.03.2011 do 12.03.2013 žalovanú sumu, ktorú súd žalobcovi v plnom rozsahu priznal.

12. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh nesplní riadne a včas je v omeškaní.

13. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatky z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatkov z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

14. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení, výška úrokov z omeškania bola o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba ECB, (od 01.02. 2013) o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

15. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške, ktorá zodpovedá výške základnej úrokovej sadzby ECB a percentuálnym bodom za obdobie od 11.03.2011 do 12.03.2013 tak, ako žiadal žalobca.

16. Podľa § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

17. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

19. V súlade s § 255 ods. 1 CSP súd priznal žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia proti neúspešnému žalovanému. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 Civilného sporového poriadku nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 CSP. V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359 CSP. Lehota na podanie odvolania plynie od doručenia rozhodnutia intervenientovi. Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy, písomne, v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis, ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva a spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 373 ods. 4 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu.

Podľa § 263 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta. Ak bola v konaní úspešná strana zastúpená viacerými advokátmi, súd určí za prijímateľa náhrady trov konania jedného z nich.

Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového o výške náhrady trov konania súd prvej inštancie rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podľa § 376 ods. 1 Civilného sporového poriadku podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia (personálna exekúcia). Exekúciu možno vykonať len na návrh oprávneného alebo na návrh toho, kto preukáže, že naňho prešlo právo z rozhodnutia (§ 37 ods. 3) (ďalej len „oprávnený“). Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 1, 2 Exekučného poriadku). Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).